

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Baluțel Ion în interesele recurentului Cociug Anatolie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către Cociug Anatolie împotriva lui Zavtoni Vasile, Rotari Aurelia, Primăriei Cruglic cu privire la recunoașterea actelor juridice nule, obligarea emiterii titlului de proprietate asupra terenului și demolarea construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Cociug Anatolie, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Criuleni din 19 iulie 2011, prin care acțiunea a fost respinsă, ca fiind tardivă,

c o n s t a t ă:

La data de 10.02.2010 reprezentantul Baluțel Ion în interesele reclamantului Cociug Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zavtoni Vasile, Rotari Aurelia, Primăriei Cruglic cu privire la recunoașterea actelor juridice nule, obligarea emiterii titlului de proprietate asupra terenului și demolarea construcției.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că, în anul 1991 de către comitetul executiv al Sovietului sătesc Cruglic i-a fost atribuit un lot de pământ cu suprafața de 12 ari pentru construcția casei în vecinătate cu Tofan Vasilisa dintr-o parte și Zavtoni Vasile din altă parte.

În anul 1991, din motive de sănătate, reclamantul nu a avut posibilitate să-și construiască casa. După anul 1992, pîrîtul Zavtoni Vasile de mai multe ori i-a propus să-i vîndă lotul, la care de fiecare dată i-a refuzat, deoarece, lotul de pămînt este unica sursă de existență pe lîngă pensia de invaliditate. Din momentul de cînd a primit lotul și pînă în prezent, reclamantul nu a fost somat vreodată să

utilizeze pământul.

Necătînd la obligația Primăriei, de a trece în proprietate privată loturile de pe lîngă casă pînă la 01.01.2000 și să efectueze lucrări de înregistrare masivă, în satul Cruglic aceste lucrări nu au fost efectuate și nu au fost eliberate titluri de proprietate asupra terenurilor deținute în folosință.

În anul 2006, Primăria Cruglic a eliberat în mod ilegal titlu de proprietate provizoriu asupra terenului dat - pîrîtului Zavtoni Vasile pe numele fratelui acestuia Zavtoni Constantin, inginerul cadastral Baluțel Vasile semnînd acest document în lipsa împuternicirilor, profitînd de faptul că, el era grav bolnav, în lipsa deciziei consiliului nr. 17 din 27.02.1996 indicată în titlu.

Ulterior - soția defunctului Zavtoni Constantin, Rotari Aurelia, în baza titlului indicat a perfectat un plan cadastral asupra terenului, în baza căruia obține de la notarul Petru Chirtoaca certificat de moștenitor legal pe teren cu suprafața de 0,1542 ha, în care au fost ilegal incluși încă 0,0342 ha teren, titlul provizoriu fiind eliberat pe un teren cu suprafața de 0,12 ha, prin moștenire fiind transmis terenul cu suprafața de 0.1542 ha. În baza certificatului de moștenitor legal, Rotari Aurelia donează acest teren pîrîtului Zavtoni Vasile.

Consideră că prin acțiunile ilegale a lui Rotari Aurelia și Zavtoni Vasile, reclamantului i-a fost lezat dreptul de proprietate.

Cu concretizările ulterioare, reprezentantul reclamantului Cociug Anatolie a solicitat recunoșterea nulității certificatului de moștenitor legal eliberat lui Zavtoni Aurelia; declararea nulității contractului de donație asupra terenului în litigiu, încheiat între Rotari Aurelia și Zavtoni Vasile cu radierea înscrierii cu privire la dreptul de proprietate a lui Zavtoni Vasile din Registrul bunurilor imobile asupra terenului S-0,1542 ha, cu numărul cadastral 3125100161; obligarea Primăriei Cruglic să-i elibereze titlu provizoriu pentru terenul S-0,12 ha; atragerea la răspundere penală și administrativă a lui Rotari Aurelia Zavtoni Vasile și Baluțel Vasile; declararea nulității titlului provizoriu nr. 13, eliberat la data de 23 martie 2007 prin decizia nr. 17 din 27.02.1990; declararea nulității certificatului de moștenitor legal eliberat pe numele lui Zavtoni Aurelia la data de 04.06.2007 cu radierea din Registrul bunurilor imobile de la OCT Criuleni a înscrierii cu privire la dreptul de proprietate a lui Zavtoni Aurelia asupra terenului cu numărul cadastral 3125100161 cu S-0,1542 ha și a înscrierii asupra terenului cu numărul cadastral 31251000227; obligarea lui Zavtoni Vasile să defrișeze pomi plantați pe linia de demarcare dintre hotarele de demarcare dintre Cociug Anatolie și Zavtoni Vasile și să demoleze temelia construcției pe terenul în litigiu.

Prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 19.07.2011 acțiunea a fost respinsă pe motivul expirării termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01.03.2012 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Cociug Anatolie, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 19.07.2011.

În dezacord cu decizia enunțată, reprezentantul Baluțel Ion în interesele recurentului Cociug Anatolie, la data de 07.02.2013 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu remiterea pricinii la o nouă

rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea amplă a recursului, reprezentantul Baluțel Ion în interesele recurentului Cociug Anatolie a indicat că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt pasibile de a fi casate pe motivul aplicării greșite a normelor de drept material, manifestată prin interpretarea eronată a legii.

În acest context, reprezentantul recurentului Cociug Anatolie a indicat că este eronată concluzia instanțelor de judecată privind obligativitatea adresării în instanța de judecată în termenul prevăzut de lege pentru obținerea dreptului asupra terenului.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen. Or, materialele pricinii atestă recepționarea de către reprezentantul recurentului a copiei deciziei instanței de apel la data 11.12.2012, (f.d.209).

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, reprezentantul recurentului Cociug Anatolie, nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de către instanța de apel la examinarea cauzei, iar argumentele invocate în recursul, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel, căroră instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-

a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul Baluțel Ion în interesele recurentului Cociug Anatolie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Baluțel Ion în interesele recurentului Cociug Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi